

man har i andre lande, hvor man kan risikere, at nogle angiver en masse andre for at få nedsat deres egen straf, og hvor det kan være svært at fæste særlig meget lid til den type vidneudsagn.

Jeg vil godt høre, om Socialdemokraterne også vil være med til at se på, hvordan vi kan forhindre, at vi får plea bargaining indført i dansk ret.

Kl. 20.05

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det er rigtigt nok, som fru Elisabeth Arnold var inde på, at der ikke er grund til at tage median-svar for noget, man ikke selv har sat i gang.

Men sigtet med Straffelovrådets arbejde, da Socialdemokratiet og De Radikale bad dem om at udføre i hvert fald dele af den opgave, de har leveret, var jo også at få en pædagogisk rangordning af vores straffelov. Det var dét, mit synspunkt gik på. Vi synes faktisk, at det er et sigte, vi bør fastholde. Vi føler os i hvert tilfælde i Socialdemokratiet forpligtet til at fastholde det sigte, fordi vi synes, at den rangordning, som Straffelovrådet alt andet lige antyder, er ganske fornuftig. Vi ville jo få en straffelov, hvor man har bestemte værdier, som ligger forud for, hvor den enkelte straf skal placeres på rangordningen, og det synes vi er ganske godt.

Til fru Line Barfod vil jeg sige, at jeg fuldt ud deler de synspunkter, som fru Birthe Rønn Hornbech er fremkommet med. Det er rigtigt, sådan som jeg læser lovforslaget, at Straffelovrådet har været inde at overveje tilståelsens betydning for strafudmålingen, men jeg fornemmer ikke, hvis man læser bemærkningerne til lovforslaget, at de går så langt, som fru Line Barfod antyder med amerikanske tilstande og andet. Tværtimod er der meget tydelige tilkendegivelser fra Straffelovrådet om, at de slet ikke mener, at man rent faktisk skal gå den vej.

Så det korte svar er, at jeg fuldstændig deler de synspunkter, som fru Birthe Rønn Hornbech gav udtryk for.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Per Dalgaard i ordførrækken.

Per Dalgaard (DF):

Dansk Folkeparti hilser dette lovforslag velkommen, dels fordi det nu fastslås, at det er værre at begå vold mod personer, end det er at begå økonomisk kriminalitet, dels fordi visse mangler fra voldspakken i forsommeren 2002 nu kommer

med i en strammere lovgivning omkring den tiltagende, uacceptable vold.

Det slås nu fast, at vold mod tjenestemand i funktion skal straffes kontant og hårdt. Vi har her en gruppe mennesker, som samfundet har sat til at varetage en hel del vigtige funktioner i dagligdagen, og den opgave skal de have lov til at gennemføre uden risiko for at udsættes for vold. Det skal i hvert fald være sådan, at når de så bliver udsat for vold, så skal straffen være til at forstå for den, der udøver den, og den skal falde prompte.

Det er også forståeligt, at trusler mod vidner medtages. Vi oplever desværre dette som et stigende problem. Også det er selvfølgelig fuldstændig uacceptabelt, så en hårdere, konsekvent handling fra samfundets side er også her absolut nødvendig.

Strafferammen for grov narkohandel og groft tyveri får også en stramning.

Det kan lyde besynderligt, at det skal være nødvendigt at indskærpe, at tidligere straf skal tælle på den negative side, når der udmåles en ny straf. Det burde være selvindlysende, men det har det desværre ikke været. Man kan måske have sin tvivl om, hvorvidt det får nogen effekt i det virkelige liv. Jeg har et problem med at acceptere, at de domme, vi ser for vold, inden for voldsregiet egentlig ikke lever op til det, som strafferammerne siger. Man har en fornemmelse af, at dommerne har svært ved at følge med i de ting, og det kan da godt være, at det tidligere har været sådan, at forskellen mellem økonomisk kriminalitet og volds kriminalitet er blevet udlignet, men det er i hvert fald ikke noget, der giver sig udslag i de domme, der afsiges.

Dansk Folkeparti kan støtte forslaget.

Anne Baastrup (SF):

Lovforslaget baserer sig på Straffelovrådets store betænkning om straffastsættelse og strafferammer, en opgave rådet fik på baggrund af en vedtagelse i Folketinget tilbage i 1998.

Det havde længe været SF's ønske at få en vurdering af, hvordan de forskellige strafferammer hænger sammen med de ændringer af, hvad man i dag anser for alvorlige forbrydelser, og det, man i begyndelsen af 1900-tallet fandt var alvorlige forbrydelser. Rådets gennemgang viser netop – og nu vil jeg så håbe, at hr. Per Dalgaard hører efter – at personfarlig kriminalitet straffes relativt hårdere end økonomisk kriminalitet, så forventningen om, at det så anderledes ud, er således blevet gjort til skamme.